

A rendelet részletesen szabályozza a hitbizományi kötöttség alatt maradt vagyon jogviszonyait új családi hitbizomány alapítását és jogviszonyait és a hitbizományi kisbirtok alapítását, kezelését, jogi kötöttségét és megszűnését, mely utóbbi kérdésekkel még külön fogunk foglalkozni.

Az 1936. évi XI. t.-c. hatálybalépésével hatályukat veszítették a 15.742/1862. sz. udvari rendelet, az 1090/1869. I. M. számú, a 7390/1909. I. M. számú, a 17.152/1913. I. M. számú, a 48.001/1913. I. M. számú, az 5200/1919. M. E. számú rendeletek, a 85.800/1919. F. M. sz. rendelet 33. §-a és 60.000/1921. F. M. sz. rendelet 250. §. utolsó bekezdésének a főudvarnagyi bíróságra vonatkozó rendelkezése, a 46.000/1930. I. M. sz. rendelet 1. §-a 5. pontjának a nem peres ügyekre vonatkozó rendelkezése és a hitbizományi ügyekben követendő eljárás szabályainak kiéészítése tárgyában 10.130/1931. I. M. sz. rendelet.

A hitbizományi ügyekben fizetendő külön eljárási költségeket 1937. január 15. napján hatályba lépett 1500/1937. I. M. számú rendelet szabályozza.

Az óvadékképes értékpapírok jegyzékének, valamint az üzleti biztosítékul és bánatpénzül elfogadható értékekre vonatkozó összeállítást a 174.840/1936. IV. a. P. M. sz. renDELETEZ mellékelt kimutatás tartalmazza (1917. évi B. K. 11. szám).

A részvénytársaságok és szövetkezetek üzleteredményének felhasználása tárgyában hozott 1937. január 17. napján hatályba lépett 30/1937. M. E. sz. rendelet (B. K. 13. szám). A rendelet értelmében a részvénytársaságok és szövetkezetek üzleteredményének felhasználásáról szóló 1210/1932. M. E. számú rendeletet az 1936. június 30. napja után záródó üzletévről készített legközelebbi év mérlegében kitett üzleti nyereség hováfordítása tárgyában is alkalmazni kell.

A rendelet a legutóbbi 100/1936. M. E. számú rendelettől eltérően az értékpapírok értékelésére nézve nem rendelkezik, ennél fogva az 1936. június 30. napja után záródó üzletévre az értékpapírokat a mérlegkészítés általános szabályainak megfelelő értékkel kell a mérlegbe felvenni, vagyis az értékpapírok nem értékelhetők magasabbra, mint a mennyi a tényleges forgalmi érték.

A rendeletben hivatkozott 1210/1932. M. E. számú rendelet értelmében a részvénytársaságok és szövetkezetek legközelebbi közgyűlése a folyó évi június hó 30. napja után záródó üzletévi nyereségének hováfordítása tárgyában abban az esetben, ha az óvatos üzletvezetés úgy kívánja, úgy határozhat, hogy a társaság sem osztalékot, sem a nyereség terhére az igazgatóság tagjai részére semmiféle díjazást vagy nyereségrészesedést (tantième) nem fizet és a kimutatott nyereséget a közgyűlés elhatározásához képest csupán a társasági alkalmazottak jóléti céljait szolgáló alapoknak vagy intézményeknek a szokásos kereteknek megfelelő táplálására és nyílt tartalékok képzésére vagy meglévő ily tartalékok gyarapítására fordítja, az ezután fennmaradó nyereségnek pedig új számlára való elővitelét rendeli el. Ily határozatban osztalék, valamint a nyereség terhére díjazás vagy